

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu o konkurencieschopnosti odvetví kovopriemyslu – Príspevok k Stratégii rastu a zamestnanosti EÚ“

KOM(2008) 108 v konečnom znení – SEK(2008) 246

(2009/C 175/19)

Európska komisia sa 22. februára 2008 rozhodla podľa článku 262 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom

„Oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu o konkurencieschopnosti odvetví kovopriemyslu – Príspevok k Stratégii rastu a zamestnanosti EÚ“

KOM(2008) 108 v konečnom znení.

Poradná komisia pre priemyselné zmeny, poverená prípravou návrhu stanoviska výboru v danej veci, prijala svoje stanovisko 18. novembra 2008. Spravodajcom bol pán ZÖHRER a pomocným spravodajcom pán CHRUSZCZOW.

Európsky hospodársky a sociálny výbor na svojom 449. plenárnom zasadnutí 3. a 4. decembra 2008 (schôdza z 3. decembra 2008) prijal 160 hlasmi za, pričom 6 členovia hlasovali proti a 7 sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Závery a odporúčania

1.1 Nesmierne skutočné hodnoty, ktoré sa vytvárajú v kovopracujúcom priemysle a na neho nadväzujúcej výrobe, predstavujú neodmysliteľný príspevok k rozvoju celého európskeho hospodárstva. Kovopriemysel čelí celosvetovej súťaži a v posledných rokoch bol neustále vystavovaný rozsiahlym zmenám a reštrukturalizáciám.

1.2 Budúce reštrukturalizácie budú úzko súvisieť s narastajúcou globalizáciou hodnotového reťazca kovopriemyslu (počnúc surovinami až po ďalšie spracovanie). To si v priemyselnej politike vyžaduje nový prístup, ktorý bude zameraný na inováciu, kvalifikáciu a spravodlivé podmienky celosvetovej hospodárskej súťaže.

1.3 V zásade výbor súhlasí s analýzou charakteristiky tohto sektora, ktorá je popísaná v oznámení Komisie. Pritom sa musí brať do úvahy, že kovopriemysel nie je homogénnym odvetvím a je ťažké robiť všeobecné vyhlásenia. Mnohé z opatrení navrhovaných Komisiou sú príliš všeobecné. V nadväznosti na predmetné oznámenie výbor vyzýva Komisiu, aby vytvorila časový plán spolu so súborom konkrétnych opatrení, ktorý by sa zaoberal aj jednotlivými pododvetviami.

1.3.1 Výbor navrhuje uskutočniť vlastné štúdie o jednotlivých odvetviach, ktoré budú na základe skúseností Európskeho spoločenstva uhlia a ocele (ESUO) sprevádzané monitorovaním a sociálnym dialógom.

1.4 V energetickej politike požaduje výbor opatrenia, ktoré prostredníctvom transparentnosti trhu a cien umožnia bezpečné dodávky založené na dlhodobějších zmluvách. Nedostatky v dodávateľských sieťach sa musia napraviť. Okrem toho výbor poukazuje na význam obnoviteľných zdrojov energie a prínos samotného priemyslu k výrobe elektriny a tepla.

1.5 V politike životného prostredia ide predovšetkým o nájdenie riešení, ktoré zladia ciele ochrany klímy so zamestnanosťou, rastom a celosvetovou konkurencieschopnosťou. Aby európsky kovopriemysel nebol v hospodárskej súťaži znevýhodnený, výbor požaduje:

- prioritu medzinárodných dohôd,
- podporu šírenia najlepších a energeticky najúčinnějších technológií,
- zohľadnenie už uskutočnených investícií,
- zohľadnenie schopností jednotlivých odvetví znižovať emisie s ohľadom na technické normy,
- rýchle rozhodnutie týkajúce sa nebezpečenstva presunu zdrojov emisií CO₂.

1.5.1 Výbor podporuje zámer Komisie týkajúci sa smernice o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (IPPC), programu REACH a normalizácie, očakáva však konkrétne formulácie jednotlivých návrhov.

1.6 Recyklácia surovín a znižovanie materiálovej náročnosti resp. výskum „náhradných materiálov“ bude v budúcnosti nadobúdať čoraz väčší význam (tak z hľadiska významu pre ochranu životného prostredia, ako aj z hľadiska obchodnej politiky).

1.7 Výbor podporuje angažovanosť Komisie v zintenzívňovaní inovácie, výskumu a vývoja a zvyšovaní kvalifikácie. Príkladom môže byť projekt ULCOS (Ultra Low CO₂ Steelmaking – výroba ocele pri ultra nízkom CO₂) v rámci európskej platformy pre oceľ (ESTEP). Pre druhú časť 7. rámcového programu výbor navrhuje preskúmanie účinnosti existujúcich programov a očakáva lepšie zosúladenie a podporu. V oblasti vzdelávania a odbornej prípravy sú potrebné značné investície do profesijného zázemia.

1.8 Otázky obchodnej politiky sú pre kovopriemysel nachádzajúci sa v celosvetovej konkurencii veľmi dôležité. Výbor súhlasí s názorom Komisie, že o otázkach obchodnej politiky je potrebné viesť s tretími krajinami intenzívny dialóg. Nástroje obchodnej politiky spĺňajúce požiadavky WTO však musia byť naďalej k dispozícii proti postupom, ktoré európsky kovopriemysel znevýhodňujú alebo diskriminujú.

1.9 Kovopriemysel čelí ďalekosiahlym sociálnym výzvam, napríklad:

- ďalšie reštrukturalizácie,
- starnúci zamestnanci,
- zvyšujúce sa kvalifikačné požiadavky,
- bezpečnosť a ochrana zdravia.

Pre výbor je trochu prekvapujúce, že Komisia vo svojom oznámení neuvádza žiadne konkrétne opatrenia alebo odporúčania týkajúce sa sociálnych aspektov. Výbor vyzýva Komisiu, aby (ďalej) podporovala sociálny dialóg v príslušných odvetviach, pretože sú tým pravým miestom na diskusiu o týchto otázkach.

2. Zdôvodnenie/Zhrnutie obsahu oznámenia

2.1 V tomto oznámení sa posudzuje konkurencieschopnosť kovopriemyslu a vydávajú sa odporúčania o ďalšom smerovaní. Nadväzuje na oznámenie Komisie o priemyselnej politike EÚ z roku 2005, ktoré informovalo o viacerých sektorových iniciatívach vrátane oznámenia o posúdení vplyvu zásobovania surovinami a energiou konkurencieschopnosť európskeho kovopriemyslu⁽¹⁾. Zohľadňuje aj strednodobé hodnotenie priemyselnej politiky z roku 2007⁽²⁾.

2.2 Na odvetvia kovopriemyslu, ktoré sú sektorom vo svojej podstate veľmi náročným na energiu, priamo vplývajú politiky Spoločenstva v oblastiach energetiky a zmeny klímy. Na zasadnutí Európskej rady v marci 2007 bol vyzdvihnutý „veľký význam odvetví náročných na energiu“. Pritom sa zdôraznilo, „že sú potrebné hospodárne opatrenia na zlepšenie konkurencieschopnosti

týchto európskych odvetví, ako aj ich vplyvu na životné prostredie“. V tejto súvislosti sa v balíku Komisie z 23. januára 2008, ktorý sa týka klímy a obnoviteľnej energie, uznáva špecifická situácia energeticky náročných odvetví priemyslu, ktoré priamo čelia tlaku medzinárodnej konkurencie.

2.3 Komisia navrhuje balík šestnástich opatrení v oblasti energetiky, životného prostredia, normalizácie, inovácie, výskumu a vývoja, kvalifikácie, vonkajších vzťahov a obchodnej politiky.

3. Všeobecné pripomienky

3.1 Ako už vo svojom stanovisku k oznámeniu Komisie na tému „Implementácia Lisabonského programu Spoločenstva: Rámcová politika posilnenia výroby v EÚ – smerom k integrovanejšiemu prístupu k priemyselnej politike“ KOM(2005) 474 v konečnom znení z 20. apríla 2006 výbor vo všeobecnosti víta konkrétne aktivity Komisie na zvyšovanie konkurencieschopnosti v danom odvetví a zabezpečenie zamestnanosti.

3.2 Kovopriemysel patrí v Európe k najdôležitejším odvetviám v hodnotovom reťazci mnohých výrobných odvetví. Odhady priemyslu vychádzajú z toho, že napr. odvetvia nadväzujúce na oceliarsky priemysel dosahujú obrat 3 157 miliárd EUR a zamestnávajú 23 miliónov pracovníkov (pozri prílohu 1). Pre ostatné odvetvia kovopriemyslu bohužiaľ neexistujú žiadne odhady. Výrobky z ocele nachádzajú uplatnenie predovšetkým ako stavebný materiál najmä pre energeticky účinné stavby infraštruktúry. Preto bude v súvislosti so schopnosťou Európy ďalej sa rozvíjať a prispôbovať sa klimatickým zmenám dôležité, aby bol trh Európskej únie predovšetkým stabilne zásobovaný oceľou.

3.2.1 Vzhľadom na súčasnú krízu na finančných trhoch považuje výbor za obzvlášť dôležité zdôrazniť, že nesmierna reálna pridaná hodnota, ktorá sa dosahuje v kovospracujúcom priemysle a na neho nadväzujúcej výrobe, predstavuje neodmysliteľný príspevok k rozvoju celého európskeho hospodárstva. Vedúca úloha, ktorú má európsky kovopriemysel v mnohých oblastiach, je tiež základom pre konkurencieschopnosť ostatných priemyselných odvetví. Toto know-how sa musí v Európe udržiavať a ďalej rozvíjať.

Kovopriemysel čelí celosvetovej súťaži a v posledných rokoch bol neustále vystavovaný rozsiahlym zmenám a reštrukturalizáciám. Tieto zmeny prispeli k zvýšeniu konkurencieschopnosti, ale aj k výraznému poklesu počtu pracovných miest. Tieto reštrukturalizácie sa však nedajú zdôvodniť iba technologickými príčinami alebo zlepšovaním produktivity. Čiastočne vyplývajú z toho, že určité druhy výroby boli z Európy odsunuté (napr. výroba surového hliníka), pričom hrajú úlohu náklady na energiu, ekologické požiadavky a blízkosť surovín. Tento proces nie je dovŕšený a musí sa počítať s ďalšími reštrukturalizáciami. Budúce reštrukturalizácie budú pritom úzko súvisieť s narastajúcou globalizáciou hodnotového reťazca kovopriemyslu (počnúc surovinami až po ďalšie spracovanie).

(1) KOM(2005) 474, v konečnom znení, príloha II.

(2) KOM(2007) 374 v konečnom znení, 4.7.2007.

3.3 Aktuálna diskusia o ochrane klímy sa týchto priemyselných odvetví obzvlášť dotýka vzhľadom na ich vysokú energetickú náročnosť. Nejde iba o udržanie konkurencieschopnosti, ale aj o zabezpečenie zamestnanosti v týchto odvetviach. Preto tiež Rada pre konkurencieschopnosť vo svojich záveroch z 3. júna 2008 vyzýva Komisiu a členské štáty, aby „naďalej aktívne pokračovali v rokovaní s priemyslom a s tretími krajinami o otázke odvetvových prístupov s cieľom podnietiť prijímanie účinných opatrení na zníženie emisií skleníkových plynov, a tým aj riešenie problematiky úniku uhlíka“.

3.4 Výbor vcelku súhlasí s analýzou charakteristiky tohto sektora tak, ako ju uskutočnila Komisia. Pritom sa musí brať do úvahy, že oznámenie nadväzuje na prípravné práce, ktoré sa začali už v roku 2004, a že kovopriemysel nie je homogénnym odvetvím.

3.4.1 V súvislosti s vymedzením odvetví však ešte existujú stále nejasnosti. Komisia sa vo svojej definícii odvoláva na kód 27 klasifikácie NACE, zatiaľ čo údaje obsiahnuté v dokumentoch (oznámenie a príloha) sa týkajú iba časti pododvetví (primárny a spracovateľský priemysel). Komisia by tu mala uviesť presnejší popis, a to hlavne preto, že je ťažké robiť všeobecné vyhlásenia vzhľadom na rozmanitosť rôznych pododvetví (26 priemyselných odvetví v 5 skupinách/podľa NACE 27) a rôzne štruktúry (v surovinovom priemysle vo väčšine veľké podniky a v ďalšom spracovaní mnohé MSP).

3.5 Vo svojom oznámení Komisia navrhuje celý rad opatrení, ktoré sú zamerané na zlepšenie podmienok pre príslušné odvetvia. Je potrebné ich vidieť aj v súvislosti s ostatnými, zdanlivo protirečivými politickými cieľmi Spoločenstva, ktoré sú súčasne predmetom riešenia. Výbor vyjadruje preto poľutovanie nad tým, že mnohé návrhy sú príliš všeobecné a vyzýva Komisiu, aby v nadväznosti na predmetné oznámenie vytvorila časový plán spolu so súborom konkrétnych opatrení, ktorý by sa zaoberal aj jednotlivými pododvetviami. Je to nutné predovšetkým preto, lebo rozhodovanie o investíciách v kovopriemysle má strednodobý až dlhodobý charakter a tieto opatrenia budú mať na neho vplyv.

3.5.1 Výbor navrhuje uskutočniť v spolupráci so zúčastnenými stranami vlastné štúdie o vývoji dopytu, výroby a technológií v jednotlivých odvetviach, ktoré budú na základe skúseností Európskeho spoločenstva uhlia a ocele (ESUO) sprevádzané monitorovaním a sociálnym dialógom. Oceliarsky priemysel slúži pritom ako príklad. V zmluve o ESUO bol pre oblasť železa a ocele ustanovený zber údajov, ktoré ďaleko prekračovali rozsah „všeobecnej priemyselnej štatistiky“. Po vypršaní Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele v roku 2002 sa európsky oceliarsky priemysel úspešne zasadil o to, aby sa aspoň prechodne naďalej uskutočňovali niektoré podstatné štatistické zisťovania, ktoré nie sú pokryté „všeobecnou priemyselnou štatistikou“. Na európskej úrovni sa to vykonávalo nariadením (ES) č. 48/2004. Výbor podporuje pokračovanie tohto dočasného nariadenia a navrhuje uskutočniť podobne rozsiahle prieskumy aj pre ostatné oblasti kovopriemyslu, pretože sa stále častejšie ukazuje, že všeobecné priemyselné štatistiky sú príliš málo obsažné na to, aby sa z nich dalo vyčítať, či je potrebné prijať konkrétne politické opatrenia.

4. Osobitné pripomienky k návrhom Komisie

4.1 Energetická politika

4.1.1 Ako správne konštatovala Komisia, výkyvy ako prudké zvýšenie cien plynu a elektrickej energie, ako aj obmedzenia v zabezpečovaní zásobovania energiou prostredníctvom dlhodobých dodávateľských zmlúv má nepriaznivý vplyv na konkurencieschopnosť odvetví kovopriemyslu EÚ.

4.1.2 Musia sa prijať opatrenia, ktoré umožnia lepší výhľad cenového vývoja, zaručia vyššiu transparentnosť na trhu a umožnia slobodný výber dodávateľov energie. K tomu budú musieť prispieť tak právne predpisy, ako aj uznávanie zlučiteľnosti zaužívaných postupov s právom Spoločenstva.

4.1.3 Preskúvanie možností pre dlhodobé dodávateľské zmluvy je jedným z najdôležitejších opatrení ako zlepšiť predvídateľnosť podmienok zásobovania. Pritom je potrebné zvážiť, do akej miery sa príslušní dodávatelia energie potom môžu alebo nemôžu zapojiť do európskeho systému obchodovania s emisiami.

4.1.4 Riešenia na odstránenie nedostatkov v infraštruktúre prepravy energie (transeurópske siete) sú preto potrebné, aby mali všetky príslušné podniky zaručený voľný prístup na trh s energiou.

4.1.5 Z dlhodobého hľadiska je ďalší rozvoj obnoviteľných zdrojov energie rozhodujúcim faktorom pri nezávislých dodávkach pre priemyselné odvetvia EÚ. Kovopriemysel prispieva k úspechu politiky EÚ, ktorej cieľom je zvyšovať získavanie energie (elektrina a teplo) z obnoviteľných zdrojov. V procese výroby ocele a v koksárenských peciach vznikajú hodnotné plyny, a to vysokopecný plyn, konvertorový plyn (kyslíkový plyn) a koksárenský plyn. Tieto plyny obsahujú rôzne podiely oxidu uhoľnatého (v konvertorovom plyne až do 65 %), oxidu uhličitého, dusíka a vodíka (v koksárenskom plyne až 60 %). Namiesto toho, aby boli vypustené alebo spálené, môžu sa tieto plyny účinne využiť na výrobu elektriny alebo tepla. To sa vykonáva sčasti už dnes, musí sa však vyvinúť úsilie na ďalší vývoj týchto technológií.

4.1.6 Okrem toho výbor poukazuje na to, že sa k téme energetickej politiky vyjadril už vo viacerých stanoviskách (naposledy v stanovisku CCMI/052 a rôznych stanoviskách odbornej sekcie TEN).

4.2 Politika životného prostredia

4.2.1 Na kovopriemysel sa vzťahuje už veľký počet predpisov EÚ v oblasti životného prostredia, ktorých uplatňovanie a dodržiavanie neustále stavia toto odvetvie pred úlohu zjednotiť rôzne ciele (napr. predchádzanie emisiám škodlivých látok je sčasti spojené so zvýšenou spotrebou energie, čo má zase nepriaznivý vplyv na energetickú účinnosť). Časti kovopriemyslu patria bezpochyby k energeticky najnáročnejším odvetviam, ktoré sú vystavené silnej medzinárodnej súťaži o najnižšie náklady. Príslušné priemyselné odvetvia patria k producentom veľkého množstva CO₂. Keby sa opatrenia navrhované Komisiou v oblasti klimatických zmien, najmä rozšírenie systému obchodovania s emisiami, bez

ďalšieho obmedzenia uplatňovali na kovopriemysel, mohlo by to viesť k presunu investícií (ktorý je možné pozorovať už dnes) a k poklesu počtu pracovných miest (riziko presunu emisií CO₂). Zamýšľaný účinok na klimatické zmeny však nenastane, pokiaľ sa týmto cieľom nepodriadia všetky krajiny.

4.2.2 Najvyššiu prioritu preto musí mať uzavretie záväzných medzinárodných dohôd s jasne stanovenými kritériami ich účinnosti a overiteľnosti s cieľom zabrániť znevýhodneniu európskeho priemyslu v hospodárskej súťaži a bojovať proti klimatickým zmenám na celosvetovej úrovni.

4.2.3 Veľká časť kovopriemyslu uskutočnila už v minulosti rozsiahle investície do energeticky účinných technológií. Tak je napr. európsky oceliarsky priemysel na čele znižovania emisií CO₂ a tým v mnohých podnikoch dosiahol hranicu znižovania emisií vo výrobe, ktorú technológie umožňujú. Cieľ znížiť emisie skleníkových plynov do roku 2020 o 21 % v porovnaní s rokom 2005 by sa mal stanoviť všetkým odvetviam spadajúcim do systému obchodovania s emisiami EÚ (energetické hospodárstvo a energeticky náročné odvetvia) spoločne. Pokiaľ ide o rozdelenie snáh, je potrebné brať do úvahy schopnosť jednotlivých odvetví znižovať emisie pri zohľadnení technických obmedzení bez toho, aby sa znížila výrobná kapacita.

4.2.3.1 Rada skonštatovala, že pomocou plánovaných medzinárodných dohôd dôjde k oveľa ambicióznejšiemu stanoveniu cieľa znížiť emisie CO₂ až o 30 %. V tejto súvislosti výbor zdôrazňuje, že je potrebné objasniť, v ktorých oblastiach sa má toto zníženie dosiahnuť. Bezpochyby sa tak nemôže stať iba v odvetviach v súčasnosti spadajúcich do systému ETS. Podľa názoru výboru v centre pozornosti musia stať aj také opatrenia, ako je napr. izolácia budov, organizácia dopravy a prepravy alebo všeobecná energetická účinnosť atď.

4.2.4 Podľa názoru výboru by preto prioritu malo mať šírenie najlepších a energeticky najúčinnějších technológií a potom výskum a vývoj s cieľom zlepšiť tieto technológie a nové materiály. Technická norma sa musí zohľadniť tak pri opatreniach na úrovni EÚ, ako aj v rokovaní o medzinárodnom dohovore o ochrane klímy.

Komisia by mala čo najskôr v tejto veci vypracovať plán, ktorý bude obsahovať všetky plánované opatrenia a kroky, aby sa zabránilo ďalšiemu zneisteniu v priemysle. V tejto súvislosti výbor odkazuje na článok 10 b) návrhu Komisie k ETS (3).

4.2.5 Pokiaľ ide o smernicu IPPC, výbor podporuje zámer Komisie uskutočniť harmonizáciu, čo v neposlednom rade prispeje k zjednodušeniu a skvalitneniu právnych predpisov. Ako základ pre certifikáciu a prevádzku priemyselných závodov musí kodifikovaná smernica zohľadňovať aj individuálny stav technického

rozvoja. Konkurencieschopnosť kovopriemyslu EÚ nesmie byť ohrozená nariadeniami, ktoré nie sú v súlade s technologickými možnosťami.

4.2.6 Pokiaľ ide o návrhy k právnym predpisom o odpadoch, k programu REACH a normalizácii, výbor v podstate súhlasí s Komisiou, očakáva však konkrétne formulácie jednotlivých návrhov.

4.3 Inovácie, výskum a vývoj, zručnosti

4.3.1 Výbor podporuje angažovanosť Komisie v zintenzívňovaní inovácie, výskumu a vývoja a zvyšovaní kvalifikácie.

4.3.2 Európska technologická platforma pre oceľ (ESTEP) prispieva k formovaniu budúcnosti tým, že navrhuje ambiciózne programy v oblasti VaV (v rámci Strategického programu výskumu (SPV)) pre udržateľnú konkurencieschopnosť. Prvoradým cieľom tejto agendy je znižovanie znečisťovania životného prostredia pri výrobných procesoch a vývoj moderných produktov s pridanou hodnotou a väčšou účinnosťou počas celého životného cyklu výrobkov. Projekt ULCOS (výroba ocele s ultra nízkym CO₂) je napr. prvým veľkým projektom platformy pre oceľ zameraným na drastickú redukciu emisií CO₂. Tento projekt je najambicióznejším projektom svojho druhu na svete a už teraz veľmi úspešný: boli vybrané štyri sľubné postupy a teraz sa musia v priemyselnom meradle otestovať a spojiť s technológiami na sekvestráciu oxidu uhličitého. Platforma pre oceľ aj nepriamo prispieva k otázkam ochrany klímy a energetiky tým, že vyvíja plne opätovne použiteľné výrobky z ľahkej ocele, napr. pre automobilový priemysel a stavebníctvo, a nachádza nové riešenia vývoja pokrokových zdrojov energie (napr. veterná energia).

4.3.3 Vzdelávanie a odborná príprava sú podstatným predpokladom trvalej udržateľnosti tohto odvetvia v Európe, a preto sú značné investície do zlepšenia profesijného zázemia nevyhnutné, napr. získaním talentovaných absolventov vysokých škôl a rozvojom celoživotného vzdelávania, najmä elektronického vzdelávania. Na dosiahnutie tohto cieľa je potrebná podpora tak zo strany EÚ, ako aj zo strany vysokých škôl (4).

4.3.4 Výbor však navrhuje aj preskúmanie účinnosti existujúcich programov. Napr. strategický program výskumu Európskej platformy pre oceľ viedol v prvých výberových konaniach Siedmeho rámcového programu k neuspokojivým výsledkom (menej ako 10 % úspešnosť), pretože tieto konania nezodpovedajú prioritám SPV. V druhej časti Siedmeho rámcového programu sa očakáva lepší súlad a podpora.

(4) Tu je nutné poznamenať, že už existujú iniciatívy v kovopriemysle na podporu/zvýšenie mobility odborných pracovníkov v oblasti spracovania kovov v Európe, napr. „EMU-pass“ (www.emu-pass.com).

(3) KOM(2008) 16 v konečnom znení z 23.1.2008.

4.4 Vonkajšie vzťahy a obchodná politika

4.4.1 Výbor víta snahu Komisie udeliť prioritu zásobovaniu priemyslu surovinami. V tejto súvislosti treba tiež poukázať na to, že to nie je iba otázka vonkajších vzťahov a zahraničného obchodu, ako to výbor vyjadril vo svojom stanovisku CCMI/056 „Priemysel ťažby neenergetických surovín v Európe“. Na tomto mieste je potrebné poukázať na to, že recyklácia surovín a znižovanie materiálovej náročnosti resp. výskum „náhradných materiálov“ bude v budúcnosti nadobúdať čoraz väčší význam (nielen z hľadiska obchodnej politiky, ale aj z hľadiska významu pre ochranu životného prostredia).

4.4.2 Pozornosť by sa mala venovať najmä skutočnosti, že v mnohých surovinových oblastiach existuje koncentrácia niekoľkých celosvetových koncernov, čo vedie k diktovaniu cien.

4.4.3 Výbor súhlasí s názorom Komisie, že o otázkach obchodnej politiky je potrebné viesť s tretími krajinami intenzívny dialóg. Nástroje obchodnej politiky zodpovedajúce požiadavkám

WTO však musia byť naďalej k dispozícii proti postupom, ktoré znevýhodňujú alebo diskriminujú európsky kovopriemysel, a musí existovať jasný signál, že sa tieto nástroje aj použijú, keď sa pomocou dialógu nedosiahne pokrok.

4.5 Sociálne aspekty

4.5.1 Vzhľadom na výzvy, ako napr. starnutie pracovných síl (predovšetkým v oceliarskom priemysle), požiadavky na kvalifikáciu a pokračujúce štrukturálne zmeny, je pre výbor prekvapujúce, že Komisia tomuto odvetviu nepredkladá žiadne opatrenia alebo návrhy týkajúce sa sociálnych aspektov, ktoré uvádza vo svojom oznámení.

4.5.2 Osobitná pozornosť by sa mala venovať problematike bezpečnosti a ochrany zdravia, pretože kovopriemysel patrí k tým odvetviam, ktoré sú vystavené zvýšenému riziku.

4.5.3 Výbor v tejto súvislosti opäť poukazuje na význam sociálneho dialógu.

V Bruseli 3. decembra 2008.

Predseda Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Mario SEPI

Generálny tajomník Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Martin WESTLAKE